Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/434

6.2.2024

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2024/434

av den 5 februari 2024

om åtgärder för att förhindra etablering och spridning inom unionens territorium av *Agrilus planipennis* Fairmaire

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG ([1]), särskilt artikel 28.1 d–i, och

av följande skäl:

(1) De senaste utbrotten av *Agrilus planipennis* Fairmaire (*den angivna skadegöraren*) i tredjeländer nära unionens gränser kräver att det införs åtgärder för att förhindra etablering och spridning av den angivna skadegöraren om den skulle påträffas inom unionens territorium.

(2) Den angivna skadegöraren förtecknas som en prioriterad skadegörare enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1702 ([2]).

(3) På grundval av tillgängliga vetenskapliga och tekniska belägg om den angivna skadegöraren bör åtgärder med avseende på den angivna skadegöraren vidtas endast för växter av *Chionanthus virginicus* L. och *Fraxinus* L. (*de angivna växterna*) samt för trä, lös bark och andra föremål av bark av *Chionanthus virginicus* L. och *Fraxinus* L (*det angivna träet och den angivna barken*).

(4) För att säkerställa att den angivna skadegöraren inte förekommer på unionens territorium bör medlemsstaterna genomföra omfattande årliga inventeringar avseende förekomsten av den angivna skadegöraren och använda metoder i enlighet med den senaste vetenskapliga och tekniska informationen.

(5) För att förhindra att den angivna skadegöraren etablerar sig och sprids inom unionens territorium bör medlemsstaterna inrätta avgränsade områden bestående av en angripen zon och en buffertzon samt vidta utrotningsåtgärder.

(6) På grundval av den angivna skadegörarens biologi bör den angripna zonen omfatta de angripna växterna och alla angivna växter som kan komma att bli angripna inom en radie av minst 100 m runt de angripna växterna. Av samma skäl bör buffertzonen ha en bredd på 10 km utanför den angripna zonens gränser när man tar hänsyn till den angivna skadegörarens spridningskapacitet.

(7) När det gäller isolerade förekomster av den angivna skadegöraren bör det dock inte vara ett krav att inrätta ett avgränsat område om den angivna skadegöraren kan elimineras från växterna och om det finns belägg för att dessa växter redan var angripna vid införseln till området, eller om det är en isolerad förekomst som inte förväntas leda till etablering. Detta är den mest proportionerliga strategin så länge de inventeringar som genomförs i det berörda området bekräftar att den angivna skadegöraren inte förekommer.

(8) För att säkerställa att angripna växter omedelbart avlägsnas och för att förhindra ytterligare spridning av den angivna skadegöraren till resten av unionens territorium bör övervakningen av de avgränsade områdena utföras årligen vid den lämpligaste tidpunkten på året och vara tillräckligt omfattande.

([1]) EUT L 317, 23.11.2016, s. 4.
([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1702 av den 1 augusti 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 genom upprättande av en förteckning över prioriterade skadegörare (EUT L 260, 11.10.2019, s. 8).

(9) För att säkerställa ett proportionerligt tillvägagångssätt när det gäller den växtskyddsrisk som den angivna skadegöraren utgör bör medlemsstaterna få häva avgränsningen om skadegöraren, på grundval av inventeringar, inte har påvisats i det avgränsade området under minst fyra på varandra följande år.

(10) Utrotningsåtgärder bör fastställas för eliminering av den angivna skadegöraren om den påträffas inom unionens territorium. Dessa åtgärder bör vara lämpliga för den angivna skadegörarens biologi och baseras på tillgänglig vetenskaplig och teknisk information.

(11) I enlighet med förordning (EU) 2016/2031 ska varje medlemsstat för varje prioriterad skadegörare upprätta och regelbundet uppdatera en beredskapsplan. Baserat på erfarenheterna från tidigare utbrott är det nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för genomförandet av artikel 25 i förordning (EU) 2016/2031 för att säkerställa en heltäckande beredskapsplan vid eventuell förekomst av den angivna skadegöraren i unionen.

(12) Bestämmelserna avseende utförandet av inventeringar i områden som är fria från skadegörare baseras på Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhets allmänna riktlinjer för statistiskt sunda och riskbaserade inventeringar av *Agrilus planipennis* ([3]) och bör tillämpas från och med den 1 januari 2027, för att ge de behöriga myndigheterna tillräckligt med tid för att planera, utforma och anslå tillräckliga resurser för dessa inventeringar.

(13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *angiven skadegörare*: *Agrilus planipennis* Fairmaire.

(2) *angivna växter*: växter av *Chionanthus virginicus* L. och *Fraxinus* L., utom frukter, fröer, pollen och växter i vävnadskultur.

(3) *avgränsningsinventering*: ett återkommande förfarande som används för att fastställa gränserna för ett område som anses vara angripet av eller fritt från en skadegörare.

(4) *angivet trä och angiven bark*: trä, lös bark och andra föremål av trä och bark av *Chionanthus virginicus* L. och *Fraxinus* L.

(5) *fångstträd*: angivna växter som är ringbarkade och används för att främja tidigt påvisande av den angivna skadegöraren.

Artikel 2

Inventeringar på unionens territorium i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2016/2031

1. Medlemsstaterna ska årligen genomföra riskbaserade inventeringar avseende förekomsten av den angivna skadegöraren i de områden på sina territorier där den inte har påvisats.

2. Dessa inventeringars utformning och provtagningsschema ska göra det möjligt att med tillräckligt hög konfidensgrad påvisa en låg förekomst av den angivna skadegöraren på de angripna växterna inom den berörda medlemsstaten. De ska baseras på Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhets (*livsmedelsmyndigheten*) riktlinjer för statistiskt sunda och riskbaserade inventeringar av *Agrilus planipennis* och ska beakta risken för naturlig spridning av den angivna skadegöraren.

([3]) EFSA, "Guidelines for statistically sound and risk-based surveys of *Agrilus planipennis*", den 17 december 2020 (https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2020.EN-1983).

3. Inventeringarna ska genomföras

a) utomhus, i naturområden och stadsområden, längs större vägar, järnvägar och andra transportvägar samt i plantskolor, handelsträdgårdar, handelsplatser för angivna växter, angivet trä och angiven bark, lövsågverk och andra relevanta platser, beroende på vad som är lämpligt,

b) vid tidpunkter på året som är lämpliga vad gäller möjligheten att påvisa den angivna skadegöraren, med beaktande av skadegörarens biologi, de angivna växternas förekomst och biologi samt den vetenskapliga och tekniska information som anges på livsmedelsmyndighetens inventeringskort (*Pest Survey Card*) för *Agrilus planipennis* ([4]).

4. Inventeringarna ska bestå av

a) utplacering av fällor för den angivna skadegöraren, vilket kan inbegripa användning av fångstträd,

b) i förekommande fall, visuell undersökning av de angivna växterna,

c) vid misstanke, provtagning och testning av de angivna växterna och det angivna träet, inklusive avskurna grenar, och träemballage, och

d) i förekommande fall, användning av särskilt utbildade spårhundar.

Artikel 3

Inrättande av avgränsade områden

1. När förekomsten av den angivna skadegöraren är officiellt bekräftad ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål inrätta ett avgränsat område som består av

a) en angripen zon inom en radie av 100 m runt de angripna växterna som omfattar de angripna växterna och alla angivna växter som kan komma att bli angripna (*angripen zon*),

b) en buffertzon med en bredd på minst 10 km utanför gränsen till den angripna zonen.

2. Avgränsningen av det avgränsade området ska ta hänsyn till de vetenskapliga principerna, den angivna skadegörarens biologi, angreppsnivån, de angivna växternas utbredning i det berörda området och beläggen för den angivna skadegörarens etablering.

Den inledande avgränsningen av den angripna zonen ska omedelbart följas av en avgränsningsinventering, med en utformning och ett provtagningsschema som gör det möjligt att med en konfidensgrad på 95 % påvisa en förekomst av angripna växter på 1 %.

Avgränsningsinventeringen ska

a) baseras på livsmedelsmyndighetens riktlinjer för statistiskt sunda och riskbaserade inventeringar av *Agrilus planipennis*, och

b) inkludera provtagning av grenar eller andra lämpliga metoder som gör det möjligt att påvisa skadegöraren innan uppkomst.

3. De behöriga myndigheterna ska inom de avgränsade områdena öka allmänhetens medvetenhet om det hot som den angivna skadegöraren utgör och om de åtgärder som vidtagits för att förhindra att den sprids ytterligare utanför dessa områden.

De ska säkerställa att yrkesmässiga aktörer och allmänheten är medvetna om avgränsningen av de avgränsade områdena.

([4]) Efsa, 2020, "Story map for survey of *Agrilus planipennis*", *EFSA supporting publication*, EN-1945, 2020 (https://arcg.is/09S94u).

4. De behöriga myndigheterna får besluta att minska buffertzonens radie på grundval av information om storleken på angreppet, de angivna växternas täthet samt utbrottets ursprung och ålder. I sådana fall ska de omedelbart rapportera denna minskning till kommissionen och till de övriga medlemsstaterna och ange skälen till minskningen.

Artikel 4

Undantag från kravet att inrätta avgränsade områden

1. Genom undantag från artikel 3 får de behöriga myndigheterna besluta att inte inrätta ett avgränsat område om följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns belägg för att den angivna skadegöraren har introducerats i området med de växter eller det växtmaterial på vilka den påvisats och att dessa växter redan var angripna vid införseln till det berörda området, och att den angivna växten inte har förökat sig eller det finns belägg för att det rör sig om en isolerad förekomst som inte förväntas leda till etablering av den angivna skadegöraren.

b) Det har säkerställts att den angivna skadegöraren inte är etablerad och att den varken kan spridas eller framgångsrikt föröka sig på grund av sin biologi, baserat på resultaten av de särskilda undersöknings- och utrotningsåtgärder som vidtagits.

2. Om den behöriga myndigheten tillämpar undantaget i punkt 1 ska den

a) vidta åtgärder för att säkerställa att den angivna skadegöraren snabbt utrotas och för att förhindra att den sprids,

b) i förekommande fall, omedelbart öka antalet fällor och den frekvens med vilken fällorna kontrolleras i det området,

c) omedelbart intensifiera de visuella undersökningarna avseende förekomsten av vuxna skadegörare, i kombination med provtagning av grenar eller andra lämpliga detektionsmetoder som gör det möjligt att påvisa den angivna skadegöraren innan uppkomst,

d) under minst en livscykel för den angivna skadegöraren plus ytterligare ett år utföra regelbunden och omfattande inventering av ett område med en bredd på minst 1 km runt de angripna växterna eller den plats där den angivna skadegöraren påträffades under den angivna skadegörarens flygperiod,

e) undersöka den angivna skadegörarens ursprung genom att spåra växter, trä, bark och andra föremål som är förknippade med den angivna skadegöraren och undersöka dem för tecken på angrepp, inbegripet provtagning av grenar och riktad förstörande provtagning,

f) öka allmänhetens medvetenhet om det hot som den angivna skadegöraren utgör, och

g) vidta alla övriga åtgärder som kan bidra till att utrota den angivna skadegöraren, med beaktande av ISPM nr 9 ([5]) och bidra till en integrerad strategi i enlighet med principerna i ISPM nr 14 ([6]).

Artikel 5

Årliga inventeringar i avgränsade områden

De behöriga myndigheterna ska i de avgränsade områdena genomföra omfattande årliga inventeringar enligt artikel 19.1 i förordning (EU) 2016/2031 för att påvisa förekomsten av den angivna skadegöraren, med beaktande av den information som anges på livsmedelsmyndighetens inventeringskort.

([5]) ”Guidelines for pest eradication programmes”, referensstandard ISPM nr 9, Internationella växtskyddskonventionens sekretariat, Rom (https://www.fao.org/3/x2981e/x2981e.pdf).

([6]) ”The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management”, referensstandard ISPM nr 14, Internationella växtskyddskonventionens sekretariat, Rom (https://www.ippc.int/en/publications/607/).

Inventeringens utformning ska beakta riktlinjerna för statistiskt sunda och riskbaserade inventeringar av *Agrilus planipennis*. Inventeringens utformning och provtagningsschemat för påvisandeinventeringarna ska med minst 95 % tillförlitlighet kunna identifiera en förekomst av den angivna skadegöraren på 1 %.

De årliga inventeringarna ska genomföras i enlighet med artikel 2.3 och 2.4 i buffertzonerna för att påvisa förekomst av den angivna skadegöraren och i de angripna zonerna för att övervaka dess förekomst där.

Artikel 6

Hävande av avgränsning

Avgränsningen får upphävas om den angivna skadegöraren, på grundval av de inventeringar som avses i artikel 5, inte har påvisats i det avgränsade området under minst fyra på varandra följande år.

Artikel 7

Utrotningsåtgärder

1. Efter den inledande avgränsningen av området, och parallellt med avgränsningsinventeringarna, ska de behöriga myndigheterna vidta samtliga följande åtgärder:

a) Omedelbart avverka alla angripna växter och växter som misstänks vara angripna på marknivå.

b) Omedelbart avverka alla angivna växter på marknivå inom en radie av minst 100 m runt de angripna växterna, samt noggrant undersöka dessa angivna växter för tecken på angrepp, utom i de fall där de angripna växterna påträffas utanför den angivna skadegörarens flygperiod. I sådana fall ska de angivna växterna avverkas och avlägsnas i tid före början på nästa flygperiod.

c) Avlägsna, undersöka och på ett säkert sätt bortforsla de växter som avverkats i enlighet med leden a och b, samt vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att förhindra att den angivna skadegöraren sprids under och efter avverkningen.

d) Undersöka och på ett säkert sätt bortforsla trä och bark som är förknippade med angreppet, samt vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att förhindra att den angivna skadegöraren sprids.

e) Förbjuda att angivna växter, angivet trä och angiven bark förflyttas från det avgränsade området.

f) Undersöka angreppets ursprung genom att spåra växter, trä, bark och andra föremål som är förknippade med angreppet, och undersöka dem för tecken på angrepp, inbegripet provtagning av grenar och riktad förstörande provtagning,

g) Ersätta angivna växter med andra växtarter som inte är mottagliga, i förekommande fall.

h) Förbjuda förekomst av nya angivna växter utomhus i det område som avses i led b, med undantag för förekomst av fångstträd.

i) Om fångstträd används ska de inspekteras regelbundet, och förstöras och undersökas före nästa flygperiod.

j) Öka allmänhetens medvetenhet om det hot som den angivna skadegöraren utgör och de åtgärder som antagits för att förhindra introduktion i och spridning inom unionens territorium, inklusive villkoren för förflyttning av angivna växter, angivet trä och angiven bark från det avgränsade området.

k) Vid behov vidta särskilda åtgärder för att hantera varje särskild omständighet eller komplikation som rimligen skulle kunna förväntas förhindra, störa eller försena utrotning, särskilt de som rör åtkomligheten till och den adekvata utrotningen av alla växter som är angripna eller misstänks vara angripna, oberoende av växternas placering, oberoende av om ägandet är offentligt eller privat och oberoende av den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för dem.

l) Vidta alla övriga åtgärder som kan bidra till att utrota den angivna skadegöraren, i enlighet med ISPM nr 9, och bidra till en systematisk strategi i enlighet med principerna i ISPM nr 14.

2. De behöriga myndigheterna får besluta att öka den radie som anges i punkt 1 b på grundval av information om storleken på angreppet, de angivna växternas täthet och/eller utbrottets ursprung och ålder.

3. Genom undantag från punkt 1 b och när den behöriga myndigheten konstaterar att avverkning är olämplig för ett begränsat antal enskilda växter på grund av deras särskilda sociala, kulturella eller miljömässiga värde, ska dessa enskilda växter undersökas individuellt varje månad för tecken på angrepp. I sådana fall ska alternativa åtgärder till avverkning vidtas som säkerställer en hög skyddsnivå för att förhindra eventuell spridning av den angivna skadegöraren från dessa växter.

Skälen till sådana slutsatser och de åtgärder som vidtas till följd av detta ska meddelas kommissionen i den rapport som avses i artikel 9.

4. Om resultaten av den avgränsningsinventering som avses i artikel 3.2 visar på en ytterligare förekomst av den angivna skadegöraren ska den behöriga myndigheten vidta alla de åtgärder som anges i punkt 1 och fortsätta med avgränsningsinventeringen.

Artikel 8

Beredskapsplaner

1. Medlemsstaterna ska, utöver de uppgifter som anges i artikel 25.2 i förordning (EU) 2016/2031, ange följande i sina beredskapsplaner:

a) Åtgärder för utrotning av den angivna skadegöraren enligt artikel 7.

b) Försiktighetsåtgärder avseende förflyttning av angivna växter, angivet trä och angiven bark inom unionens territorium enligt bilaga VIII till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2072 ([7]).

c) Officiella inspektioner som ska utföras vid förflyttning av angivna växter, angivet trä och angiven bark inom unionens territorium.

d) Minimiresurser som ska tillhandahållas och förfarandena för att göra dessa ytterligare resurser tillgängliga i händelse av bekräftad eller misstänkt förekomst av den angivna skadegöraren.

e) Förfaranden för identifiering av ägarna till de växter, det trä och den bark som ska förstöras för att delge beslutet om avlägsnande och för tillträde till privata egendomar.

2. Medlemsstaterna ska uppdatera sina beredskapsplaner på lämpligt sätt senast den 31 december varje år.

Artikel 9

Årlig rapportering

Medlemsstaterna ska senast den 30 april varje år till kommissionen och övriga medlemsstater sända en rapport om de åtgärder som vidtagits under föregående kalenderår och om resultaten, i enlighet med artiklarna 2–8.

Resultaten av de inventeringar som utförts i enlighet med artikel 5 ska lämnas in till kommissionen med hjälp av mallen i bilagan.

([7]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2072 av den 28 november 2019 om fastställande av enhetliga villkor för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller skyddsåtgärder mot växtskadegörare, och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2008 och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319, 10.12.2019, s. 1).

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2.2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 februari 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

1. **Mall för rapportering av resultaten av statistiskt underbyggda årliga inventeringar i avgränsade områden**

1. Beskrivning av det avgränsade området		2. Det avgränsade områdets ursprungliga storlek (ha)	3. Det avgränsade områdets uppdaterade storlek (ha)	4. Strategi	5. Zon	6. Inventeringsplatser		7. Tidpunkt	A. Definition av inventeringen (ingångsparametrar för RiBESS+)														B. Provtagning							C. Resultaten av inventeringen							25. Anmärkningar
									8. Målpopulation			9. Epidemiologiska enheter		10. Detektionsmetoder				11. Provtagningens effektivitet	12. Metodens känslighet	13. Riskfaktorer (åtgärder, platser och områden)					14. Antal inspekterade epidemiologiska enheter	15. Antal visuella undersökningar	16. Antal prover	17. Antal fällor	18. Antal platser med fällor	19. Antal tester	20. Antal andra åtgärder	21. Resultat			22. Anmälningsnummer för de anmälda utbrotten, om tillämpligt, i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2019/1715		23. Uppnådd konfidensgrad	24. Hypotetisk prevalens	
Namn	Datum för inrättande					Beskrivning	Antal		Värdart	Yta (ha eller annan relevant enhet)	Inspektionsenheter	Beskrivning	Enheter	Visuell undersökning	Urplacering av fällor	Testning	Andra metoder			Riskfaktor	Risknivå	Antal platser	Relativ risk	Andel av värdpopulationen							Positiva	Negativa	Obestämda	Nummer	Datum			

2. **Anvisningar om hur mallen ska fyllas i**

Förklara de antaganden som ligger till grund för inventeringens utformning per skadegörare. Sammanfatta och motivera följande:

— Målpopulation, epidemiologisk enhet och inspektionsenheter.

— Detektionsmetod och metodens känslighet.

— Riskfaktor(er) med angivande av risknivåer och motsvarande relativa risker samt andelar av värdväxtpopulationen.

Kolumn 1:	Ange namnet på det geografiska området, utbrottsnumret eller annan information som möjliggör identifiering av detta avgränsade område samt det datum då området inrättades.
Kolumn 2:	Ange storleken på det avgränsade området innan inventeringen påbörjas.
Kolumn 3:	Ange storleken på det avgränsade området efter inventeringen.
Kolumn 4:	Ange strategi: utrotning eller inneslutning. Använd så många rader som behövs, beroende på antalet avgränsade områden per skadegörare och strategierna för dessa områden.
Kolumn 5:	Ange den zon i det avgränsade område där inventeringen genomfördes. Använd så många rader som behövs. Använd olika rader för angripen zon (AZ) respektive buffertzon (BZ). Ange i förekommande fall det område i den angripna zonen där inventeringen genomfördes på olika rader (t.ex. de sista tjugo kilometerna intill buffertzonen, runt plantskolor).
Kolumn 6:	Ange antalet inventeringsplatser och beskriv dem genom att välja en av följande poster för beskrivningen: 1. Friland (produktionsområde): 1.1 Fält (åkermark, betesmark), 1.2 Fruktodling/vinodling, 1.3 Plantskola, 1.4 Skog. 2. Friland (annat): 2.1 Privat trädgård, 2.2 Offentlig plats, 2.3 Naturskyddsområde, 2.4 Vilda växter på andra områden än naturskyddsområden, 2.5 Annat, ange vad det innebär i det särskilda fallet (t.ex. handelsträdgård, försäljningsställen som använder träemballage, träindustri, våtmarker, bevattningssystem, dräneringsnät). 3. Fysiskt slutna förhållanden: 3.1 Växthus, 3.2 Annan privat plats än växthus, 3.3 Annan offentlig plats än växthus, 3.4 Annat, ange vad det innebär i det särskilda fallet (t.ex. handelsträdgård, försäljningsställen som använder träemballage, träindustri).
Kolumn 7:	Ange vilka månader på året som inventeringen genomfördes.
Kolumn 8:	Ange den valda målpopulationen samt bifoga förteckning över värdarter/värdsläkten och område som omfattas. Målpopulationen definieras som alla inspektionsenheter sammantagna. För jordbruksmark anges dess storlek vanligen i hektar, men kan även anges som odlingslotter, fält, växthus osv. Motivera valet i de underliggande antagandena. Ange de inventerade inspektionsenheterna. Med *inspektionsenhet* avses växter, växtdelar, varor, material och skadegörarvektorer som har undersökts för identifiering och påvisande av skadegörarna.
Kolumn 9:	Ange de epidemiologiska enheter som inventerats, ange beskrivning och måttenhet. Med *epidemiologisk enhet* avses ett homogent område där interaktioner mellan skadegöraren, värdväxterna samt de abiotiska och biotiska faktorerna och förhållandena skulle resultera i samma epidemiologi vid förekomst av skadegöraren. De epidemiologiska enheterna är en uppdelning av målpopulationen och de är i epidemiologisk mening homogena och innehåller minst en värdväxt. I vissa fall kan hela värdpopulationen i en region/ett område/ett land definieras som en epidemiologisk enhet. De kan vara Nuts-regioner, stadsområden, skogar, rosenträdgårdar eller lantbruk, eller ett område med storleken en hektar. Motivera valet av epidemiologiska enheter i de underliggande antagandena.

Kolumn 10:	Ange de metoder som använts under inventeringen, inklusive antalet åtgärder för varje fall, beroende på de särskilda lagstadgade kraven för varje växtskadegörare. Ange ”N/A” om information för en viss kolumn inte är tillgänglig.
Kolumn 11:	Ange en uppskattning av provtagningens effektivitet. Med *provtagningens effektivitet* avses sannolikheten för att välja infekterade växtdelar från en infekterad växt. För vektorer är det metodens effektivitet vad gäller att fånga in en positiv vektor när den förekommer i det inventerade området. För jord är det effektiviteten vad gäller att välja ett jordprov som innehåller skadegöraren när den förekommer i det inventerade området.
Kolumn 12:	Med *metodens känslighet* avses sannolikheten för att en metod korrekt påvisar förekomst av skadegörare. Metodens känslighet definieras som sannolikheten att en sant positiv värd ger ett positivt testresultat. Det är multiplikationsprodukten av provtagningens effektivitet (dvs. sannolikheten att välja infekterade växtdelar från en infekterad växt) och den diagnostiska känsligheten (kännetecknad av den visuella undersökning och/eller det laboratorietest som används vid identifieringsprocessen).
Kolumn 13:	Ange riskfaktorerna på olika rader. Använd så många rader som behövs. Ange risknivån för varje riskfaktor och motsvarande relativa risk och andel av värdpopulationen.
Kolumn B:	Ange inventeringsuppgifterna, beroende på de särskilda lagstadgade kraven för varje skadegörare. Ange ”N/A” om information för en viss kolumn inte är tillgänglig. Den information som ska anges i dessa kolumner är förknippad med informationen som anges i kolumn 10, ”Detektionsmetoder”.
Kolumn 18:	Ange antalet platser med fällor om detta antal skiljer sig från antalet fällor (kolumn 17) (t.ex. samma fälla används på olika platser).
Kolumn 21:	Ange antalet prover som befunnits vara positiva, negativa eller obestämda. ”Obestämda” är de prover som analyserats men för vilka det av olika orsaker inte erhållits några resultat (t.ex. under detektionsgränsen, obehandlat prov, oidentifierat prov, gammalt prov).
Kolumn 22:	Ange de utbrott som anmälts under det år då inventeringen ägde rum. Anmälningsnummer för utbrotten behöver inte tas med om den behöriga myndigheten har konstaterat att fyndet utgör ett av de fall som avses i artikel 14.2, 15.2 eller 16 i förordning (EU) 2016/2031. Ange i så fall skälet till att inte uppge denna information i kolumn 25 (”Anmärkningar”).
Kolumn 23:	Ange inventeringens känslighet, i enlighet med internationella standarder för växtskyddsåtgärder (ISPM) nr 31. Värdet på den uppnådda konfidensgraden vad gäller skadegörarfrihet beräknas på grundval av utförda undersökningar (och/eller prover) och med beaktande av metodens känslighet och den hypotetiska prevalensen.
Kolumn 24:	Ange den hypotetiska prevalensen på grundval av en uppskattning före inventeringen av den troliga faktiska prevalensen av skadegöraren på fältet. Den hypotetiska prevalensen fastställs som ett mål för inventeringen och motsvarar den kompromiss som riskhanterarna gör mellan risken för att skadegöraren förekommer och de resurser som är tillgängliga för inventeringen. För en inventering för påvisande av skadegörare fastställs oftast ett värde på 1 %.

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/434/oj